
Ангелина Минчева

*ЗА ДЯВОЛА, НАПАСТИТЕ И ИЗКУШЕНИЕТО В СКИТСКИЯ ПАТЕРИК,
ПАРЕНЕСИСА НА ЕФРЕМ СИРИН И СИМЕОНОВИЯ СБОРНИК
ПО СВЕТОСЛАВОВИЯ ПРЕПИС ОТ 1073 Г.*

*Представени са резултатите от съпоставката на лексикалните варианти на християнски термини в три старобългарски превода от различен тип на монашеската литература, отличаващи се с определена устойчива конфигурация и съчетаемост на обозначенията в рамките на контекста на основни християнски понятия. От гледна точка на ранната славянска християнска терминология първичното и най-разпро-странено обозначение на дявола, вероятно, се е свеждало до отъждествяването му с представата за враг, неприятел на човешкия род. Думата *неприягънъ* „се вписва“ в модела, актуален на латино-романска основа. В превода на Евангелието Константи-Кирил е извършил кодификация на литургичния вариант на основната начална християнска терминология, докато монашеството е било носител на народно-разговорните тенденции в тези процеси, в това число – на запазването на някои до-Кирило-Методиевски обозначения на нови християнски понятия.*
